

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 201

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

11 sierpnia 2023

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1626 z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany regulacyjnych standardów technicznych określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1229 w odniesieniu do mechanizmu kar za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku związane z rozliczanymi transakcjami przedłożonymi do rozrachunku przez CCP ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/1627 z dnia 10 sierpnia 2023 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w odniesieniu do zezwolenia na stosowanie substancji bis (2-etyloheksylo)cykloheksano-1,4-dikarboksylan (FCM nr 1079) ⁽¹⁾ 4

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/1628 z dnia 10 sierpnia 2023 r. w sprawie odrzucenia wniosku o objęcie ochroną – jako oznaczenia geograficznego – nazwy [„Лидский квас/Lidski kvas” (ChOG)], zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2023) 5371) 7

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/1626

z dnia 19 kwietnia 2023 r.

w sprawie zmiany regulacyjnych standardów technicznych określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1229 w odniesieniu do mechanizmu kar za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku związane z rozliczanymi transakcjami przedłożonymi do rozrachunku przez CCP

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 15 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 7 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 system kar pieniężnych nie ma zastosowania do uczestników niewywiązujących się ze zobowiązania, którzy są CCP.
- (2) W art. 19 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1229⁽²⁾ w obecnie obowiązującym brzmieniu przewidziano szczególny mechanizm ściągania i dystrybucji przez CCP kar pieniężnych („mechanizm kar”) w celu zapewnienia, aby w odniesieniu do przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku związanych z rozliczanymi transakcjami, w przypadku gdy CCP pośredniczą między kontrahentami, kary pieniężne nie miały zastosowania do CCP.
- (3) Jednak ze względu na wielość zaangażowanych stron stosowanie mechanizmu kar przez CCP zwiększa ryzyko operacyjne, złożoność techniczną i koszty procedury ściągania i dystrybucji kar pieniężnych za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku związane z rozliczanymi transakcjami. Kary za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku związane z rozliczanymi transakcjami mogłyby być w pełni obliczane, stosowane, ściągane i rozdzielane przez CDPW od i na rzecz wszystkich uczestników zidentyfikowanych w instrukcjach rozrachunku przedłożonych przez CCP, zgodnie z art. 16, 17 i 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229, podobnie jak wszelkie inne kary za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku związane z nierozliczonymi transakcjami.
- (4) Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 każda instytucja, kontrahent centralny, agent rozrachunkowy, operator systemu izby rozliczeniowej lub członek rozliczający CCP mogą kwalifikować się jako uczestnik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku (Dz.U. L 230 z 13.9.2018, s. 1).

- (5) Aby ułatwić obliczanie, ściąganie i dystrybucję kar pieniężnych za przypadki niezrealizowania instrukcji rozrachunku związane z rozliczanymi transakcjami, które to instrukcje zostały przedłożone przez CCP, a jednocześnie zmniejszać ryzyko i koszty związane z taką procedurą, CDPW powinny obliczać i ściągać od swoich odpowiednich uczestników i rozdzielać wśród nich, zgodnie z art. 16, 17 i 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229, kary pieniężne związane z instrukcjami rozrachunku przedłożonymi przez CCP w odniesieniu do rozliczanych transakcji.
- (6) W przypadku gdy CCP pośredniczą między kontrahentami, kwota netto kar, które CDPW muszą ściągać i rozdzielać w związku z instrukcjami rozrachunku przedłożonymi przez CCP, wynosiłaby zazwyczaj zero, ponieważ instrukcje rozrachunku przedłożone przez CCP stanowią oba składniki rozliczanych transakcji. Jednak w niektórych przypadkach, takich jak opóźnienie w dostawie papierów wartościowych do CCP w zamierzonej dacie rozrachunku, co nie pozwala na rozrachunek instrukcji dostawy przedłożonych przez CCP, lub w przypadku różnic w karach obliczanych przez różne CDPW, w księgach CCP mogą pozostać niezbilansowane pozycje w odniesieniu do rozliczanych transakcji, a kwota netto kar, które należy ściągnąć od CCP lub przydzielić CCP, może różnić się od zera. W takich przypadkach CCP powinni mieć możliwość przydzielenia swoim członkom rozliczającym pozostałej kwoty netto kar, dodatniej lub ujemnej. CCP powinni ustanowić w tym celu w swoich regulacjach odpowiedni mechanizm.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2018/1229.
- (8) W celu zapewnienia, aby przedmiotowe przepisy nie miały zastosowania z mocą wsteczną do obliczania kar za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, które miały miejsce przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć przepisy przejściowe.
- (9) Aby umożliwić CCP i CDPW wdrożenie niezbędnych dostosowań technologicznych w celu zapewnienia zgodności ze zmienionym mechanizmem kar, należy odroczyć stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (10) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych opracowany w ścisłej współpracy z członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych i przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (11) Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1229

Art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Mechanizm kar za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku związane z rozliczanymi transakcjami przedłożonymi do rozrachunku przez CCP

W odniesieniu do przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku związanych z rozliczanymi transakcjami, które zostały przedłożone do rozrachunku przez CCP, CDPW stosują art. 16, 17 i 18.

CCP mogą przydzielić swoim członkom rozliczającym wszelkie pozostałe kwoty netto kar, dodatnie lub ujemne, zapłacone zgodnie z art. 16 i rozdzielone zgodnie z art. 17 ust. 2.

CCP ustanawiają w tym celu odpowiedni mechanizm w swoich regulacjach.”.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

*Artykuł 2***Przepisy przejściowe**

Art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 września 2024 r. ma nadal zastosowanie do przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, które miały miejsce przed dniem 2 września 2024 r.

*Artykuł 3***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 września 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2023/1627**z dnia 10 sierpnia 2023 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w odniesieniu do zezwolenia na stosowanie substancji bis(2-etyloheksylo)cykloheksano-1,4-dikarboksylan (FCM nr 1079)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 akapit drugi lit. a), e) i i) oraz art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 10/2011 ⁽²⁾ ustanowiono szczegółowe przepisy dotyczące materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością. W szczególności w załączniku I do tego rozporządzenia ustanowiono unijny wykaz dozwolonych substancji, które mogą być w sposób zamierzony stosowane do produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
- (2) W dniu 11 grudnia 2019 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) przyjął pozytywną opinię naukową ⁽³⁾ w sprawie stosowania substancji bis(2-etyloheksylo)cykloheksano-1,4-dikarboksylan („DEHCH”, nr CAS 84731-70-4, FCM nr 1079) jako dodatku (plastifikatora) w polichlorku winylu (PVC) w ilości nieprzekraczającej 25 % w/w w kontakcie z żywnością uwodnioną, kwaśną i o niskiej zawartości alkoholu do długotrwałego przechowywania w temperaturze pokojowej lub niższej (schłodzone i zamrożone). Ponadto na podstawie badania naukowego przedstawionego Urzędowi Urząd stwierdził, że substancja ta nie budzi obaw dotyczących genotoksyczności, i zauważył, że w badaniach toksyczności dawki powtórzonej nie zaobserwowano żadnych szkodliwych skutków aż do najwyższej badanej dawki wynoszącej 1 000 mg/kg masy ciała dziennie. Biorąc jednak pod uwagę niepewność co do możliwości akumulacji substancji u ludzi, Urząd stwierdził, że migracja substancji nie powinna przekraczać 0,05 mg/kg żywności i substancja powinna być stosowana wyłącznie w PVC w kontakcie z żywnością, do której przyporządkowano płyny modelowe imitujące żywność A (etanol 10 %) i B (kwas octowy 3 %) w temperaturze pokojowej lub niższej.
- (3) Należy zatem udzielić zezwolenia na substancję bis(2-etyloheksylo)cykloheksano-1,4-dikarboksylan.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 10/2011.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2020; 18(1):5973.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 dodaje się wiersz w porządku numerycznym w brzmieniu:

„1079		84731- -70-4	Bis(2-etyloheksylo) cykloheksa- no-1,4-dikarboksy- lan (DEHCH)	tak	nie	nie	0,05		Do stosowania wyłącznie jako dodatek w polichloroku winylu (PVC) w ilości nieprzekraczającej 25 % w/w w kontakcie w temperaturze pokojowej lub niższej z żywnością, do której w tabeli 2 w załączniku III przypisano płyny modelowe imitujące żywność A lub B.”	
-------	--	-----------------	---	-----	-----	-----	------	--	--	--

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/1628

z dnia 10 sierpnia 2023 r.

w sprawie odrzucenia wniosku o objęcie ochroną – jako oznaczenia geograficznego – nazwy
[„Лидский квас/Lidski kvas” (ChOG)], zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu
Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012

(notyfikowana jako dokument nr C(2023) 5371)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek o rejestrację nazwy „Лидский квас/Lidski kvas” jako chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG). Wniosek dotyczy fermentowanego napoju produkowanego w mieście Lida na Białorusi i został złożony przez spółkę akcyjną „Lidskoje Piwo” z Białorusi w dniu 21 lipca 2021 r. (PGI-BY-02788).
- (2) W wyniku przeprowadzonej kontroli Komisja wystosowała pismo z prośbą o wyjaśnienie niektórych części pliku. Szczególnie zważywszy na fakt, że woda wykorzystywana do wytworzenia produktu „Лидский квас/Lidski kvas” musi pochodzić z konkretnych źródeł znajdujących się na terenie, którego właścicielem jest wnioskodawca, a proces wytwarzania produktu odbywa się zgodnie z „wyjątkową odrębną procedurą technologiczną”, jak określono w specyfikacji produktu, wnioskodawca (właściciel i jedyny użytkownik tej procedury, który występuje jako wnioskodawca) został poproszony o wyjaśnienie, czy w produkcji możliwy jest udział innych producentów zgodnie z zasadami systemu oznaczeń geograficznych w UE.
- (3) Ponadto Komisja wyjaśniła, że jedna osoba fizyczna lub prawna w momencie składania wniosku może być traktowana jako grupa, jeżeli oba warunki określone w art. 49 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 zostaną spełnione: a) dana osoba jest jedynym producentem, który chce złożyć wniosek o rejestrację; oraz b) w odniesieniu do chronionych oznaczeń geograficznych określony obszar geograficzny ma cechy znacznie różniące się od cech obszarów sąsiadujących lub cechy danego produktu różnią się od cech produktów produkowanych na sąsiednich obszarach. Wnioskodawcę poproszono o złożenie wyjaśnień.
- (4) W odpowiedzi wnioskodawca załączył zaktualizowany jednolity dokument i specyfikację produktu, zgodnie z którymi spółka akcyjna „Lidskoje Piwo” jest jedynym właścicielem i operatorem studni, które muszą być wykorzystywane w procesie wytwarzania produktu „Лидский квас/Lidski kvas”, i zgodnie z którymi cały proces produkcji odbywa się na terenie miasta Lida oraz jest prowadzony przez wnioskodawcę zgodnie z „wyjątkową odrębną procedurą technologiczną”, której jedynym właścicielem i użytkownikiem jest wnioskodawca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

- (5) Na podstawie przedstawionych informacji Komisja stwierdziła, że wniosek nie spełnia wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 i pismem w sprawie odrzucenia wniosku powiadomiła wnioskodawcę, że jeśli żadna odpowiedź nie wpłynie w ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania pisma, Komisja zamierza wszcząć procedurę przyjęcia oficjalnej decyzji o odrzuceniu wniosku zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (6) Komisja uwzględniła, że system oznaczeń geograficznych został zaprojektowany i stworzony w celu umożliwienia ochrony produktów wytwarzanych przez producentów na konkretnym obszarze, których produkty odróżniają się od innych produktów dostępnych na rynku ze względu na warunki panujące w środowisku naturalnym/społecznym, w których dany produkt powstaje.
- (7) Komisja uznała, że w przeciwieństwie do indywidualnych znaków towarowych, chronione oznaczenia geograficzne przyznają prawa grupowe i w przeciwieństwie do znaków towarowych należących do łatwo rozpoznawalnych posiadaczy tych znaków, oznaczenia geograficzne uważa się za należące do wspólnotowej, abstrakcyjnej zbiorowości, która obejmuje wszystkich producentów – obecnych lub potencjalnych – przestrzegających specyfikacji związanych z tymi oznaczeniami geograficznymi. Oznacza to, że każdy producent stosujący się do wymogów specyfikacji produktu może używać chronionego oznaczenia.
- (8) Komisja oceniła, że w przypadku produktu „Лидский квас/Lidski kvas” udział innych producentów zdecydowanie nie jest możliwy, ponieważ wnioskodawca jest jedynym właścicielem i operatorem studni, które muszą być wykorzystywane w procesie wytwarzania przedmiotowego produktu.
- (9) Ponadto Komisja wzięła pod uwagę, że właścicielem i jedynym użytkownikiem „wyjątkowej odrębnej procedury technologicznej”, zgodnie z którą przebiega proces wytwarzania produktu, jest wnioskodawca. W związku z tym cechy charakterystyczne produktu nie wynikają z jego pochodzenia geograficznego, jak wymaga tego art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ale ze „specjalnej metody produkcji” – jak określił wnioskodawca – do której prawa są w wyłącznym posiadaniu wnioskodawcy. Opis technik produkcyjnych jest ogólnikowy, przedstawia jedynie listę kolejnych etapów produkcji i nie zawiera żadnych informacji o możliwości dopuszczenia do produkcji innych potencjalnych producentów.
- (10) Co więcej, art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stanowi, że wnioski o objęcie ochroną nazwy lub nazw geograficznych powinny być składane co do zasady przez grupę producentów. Tylko w przypadku, gdy dodatkowe warunki określone w art. 49 ust. 1 akapit drugi zostaną spełnione, o objęcie taką ochroną może wnioskować jeden producent. Komisja zwróciła uwagę, że wnioskodawca nie przedstawił żadnego uzasadnienia w tym względzie.
- (11) Wnioskodawca nie udzielił odpowiedzi na pismo w sprawie odrzucenia wniosku nadesłane przez Komisję w ustalonym terminie.
- (12) W świetle powyższego Komisja uznaje wniosek o objęcie ochroną ChOG nazwy „Лидский квас/Lidski kvas” za niepełniający wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012, tj. art. 5 ust. 2 oraz art. 49 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.
- (13) W związku z tym wniosek o objęcie ochroną nazwy „Лидский квас/Lidski kvas” jako chronionego oznaczenia geograficznego powinien zostać odrzucony.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek o rejestrację nazwy „Лидский квас/Lidski kvas” zostaje odrzucony.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedstawiciela wnioskodawcy:

EUROMARKPAT GERMANY
v.Füner Ebbinghaus Finck Hano

European Patent, Trademark and Design Attorneys
Mariahilfplatz 3
81541 München
Niemcy

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)